

INFORME DE RETORN

en relació amb la consulta pública prèvia a l'elaboració de l'Avantprojecte de Llei de l'impost sobre les emissions de gasos amb efecte hivernacle que generen les activitats econòmiques

- El 21 de desembre del 2021, el Govern de la Generalitat de Catalunya pren coneixement de la consulta pública prèvia a l'elaboració de l'Avantprojecte de Llei de l'impost sobre les emissions de gasos amb efecte hivernacle que generen les activitats econòmiques.
- El 3 de gener de 2022, es publica al portal de la Generalitat de Catalunya, Participa.gencat.cat, la documentació relativa a la consulta pública prèvia esmentada.
- El 4 de març de 2022, fineix el termini establert per tal que els ciutadans puguin fer llurs comentaris i observacions sobre la consulta prèvia.

La iniciativa té com a objectiu crear l'impost que grava les emissions de gasos amb efecte hivernacle que generen les activitats econòmiques i assolir els objectius de transició energètica que estableix la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

L'objectiu de la consulta ha estat rebre suggeriments i propostes per a la millor regulació de l'impost, dins el marc establert per la disposició final onzena de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. En aquest sentit, i més concretament, en la consulta es pretenia:

- i) Obtenir informació rellevant en relació amb l'impacte que tindrà l'impost en els afectats.
- ii) Rebre propostes de regulació tant dels elements configuradors de l'impost, d'acord amb els marges de la disposició final esmentada, així com dels aspectes procedimentals per a la seva aplicació.

1. Persones físiques i jurídiques que hi han participat

Mitjançant el portal Participa.gencat s'han rebut quaranta-nou aportacions per part dels trenta participants següents:

- Compañía Española de Laminación (CELSA)
- Grupo Miquel y Costas
- ENDESA, SA
- Asociación Española de Fabricantes de Ladrillos y Tejas (Hispalyt)
- RDM PAPERINSA, SAU

- Associació Catalana d'Instal·lacions de Tractament de Residus Especials (ACITRE)
- Gremi de Recuperació de Catalunya
- ALIER, SA
- Institut Agrícola Català de Sant Isidre (set aportacions)
- Asociación COGEN España
- ADAP- Asociación de Empresas para el Desimpacto Ambiental de los Purines
- Federació Empresarial de Carns i Industries Càrnies
- Repsol, SA (Les dues aportacions són idèntiques).
- Associació Catalana de Responsables de Medi Ambient de la Indústria d'Alimentació i Begudes (ENVICAB)
- Federación Española de Industrial de Alimentos y Bebidas (FIAB)
- Naturgy Energy Group, SA
- Josep Caselles Macau (3 aportacions)
- Associació Empresarial Química de Tarragona
- SARPI Constantí, SLU o SARPI VEOLIA
- TRADEBE (set aportacions)
- Mar Subarroca
- Foment del Treball (cinc aportacions)
- Federació Empresarial Catalana del Sector Químic (FEDEQUIM)
- Ciment Català
- Asociación española de fabricantes de pasta, papel y cartón (ASPAPPEL)
- Essity Spain, SL
- Asociación de Fabricantes de Cal (ANCADE)
- Lluís Fàbrega
- Pau Vila i Garcia
- "Consultor"

2. Aportacions realitzades

Les aportacions realitzades per part dels participants es poden classificar, en atenció a les qüestions concretes plantejades en la consulta pública prèvia, en els grups que s'exposen a continuació:

- Primer.

Quant a com creuen els participants que pot afectar l'aplicació d'un impost a aquelles instal·lacions que ja estan sotmeses al règim de comerç de drets d'emissions de la Unió Europea (RCDE-UE, en endavant), es fa avinent que la majoria consideren que l'aplicació d'un nou impost implicaria un cost addicional per a les activitats i instal·lacions subjectes al règim de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell.

Els participants exposen diferents conseqüències que creuen que es podrien donar arran d'aquest fet. D'una banda, al·leguen un potencial risc de fuga de carboni (a altres comunitats autònomes o a altres països de la Unió Europea) i, d'altra, la pèrdua de competitivitat dels sectors econòmics afectats, atès que l'augment del cost que provoca l'impost es traslladaria al consumidor final dels productes o serveis.

En aquest punt, l'Asociación Española para la Promoción de la Cogeneración (COGEN España) demana que s'esclareixi si l'impost s'aplicarà a la totalitat d'emissions de gasos amb efecte hivernacle (GEH) o si es tindran en compte els drets gratuïts assignats, en cas que l'impost es configuri com una addició al RCDE-UE. En aquest sentit, considera que si els drets d'emissió gratuïts es declaren subjectes a tributació en l'impost, la mesura esdevindria incoherent amb la finalitat del RCDE-UE.

Altres participants, com per exemple el Grupo Miquel y Costas, fan avinent la possible reforma a curt termini del RCDE-UE, de manera que advoquen i demanen una aturada en la regulació i l'aprovació d'aquest nou impost per tal d'evitar incompatibilitats.

- Pel que fa a si es considera adient l'establiment d'un sistema de bonificacions i un d'exempcions en la regulació de l'impost i, en cas afirmatiu, quins haurien de ser els requisits i els criteris a seguir, els participants han fet constar opcions diferents:

Per una banda, hi han els qui defensen l'establiment d'un sistema de bonificacions i un d'exempcions que tinguin en compte, en cas d'aprovar-se finalment l'impost, el següent:

- L'assoliment d'un equilibri general entre l'equitat, la reducció d'emissions i el foment de la competitivitat en el teixit empresarial autonòmic (Naturgy).
- L'establiment d'un sistema d'exempcions per a aquells sectors d'activitats que estan sotmesos al RCDE-UE i, concretament, aquells afectats pel risc de fuga de carboni. En aquest punt, Ciment Català advoca per l'establiment, a més, "d'un full de ruta quantificat per tal d'avaluar els processos quant a les exempcions i bonificacions quan se superen les expectatives". (Ciment Català; COGEN España; FIAB)
- Un sistema de bonificacions per aquelles indústries que tenen instal·lades "mil·lores tècniques disponibles" pel sector quant al consum i producció d'energia, segons el document BREF (*Best available techniques Reference*). (FIAB, Lluís Fàbrega)
- Un sistema d'exempcions destinat als sectors que disposin d'instal·lacions amb una ràtio emissions/unitat fabricada favorable o bé, aquelles instal·lacions que estiguin excloses del RCDE-UE. (Mar Subarroca)
- Tradebe, al seu torn, defensa que el nou impost no s'apliqui a les activitats econòmiques incloses en l'annex I.1 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de

prevenció i control ambiental de les activitats, que compleixen amb els criteris de sostenibilitat establerts al Reglament (UE) 2020/852 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny del 2020, relatiu a l'establiment d'un marc per facilitar les inversions sostenibles i pel qual es modifica el Reglament (UE) 2019/2088, en relació amb la taxonomia d'activitats ambientalment sostenibles, que té reconeguda la figura d'activitats en transició, ja que no existeix una alternativa a hores d'ara. D'altra part, defensa la inclusió de les activitats relatives al compostatge en el sistema d'exempcions, ja que, segons es diu, redueixen emissions.

- SARPI CONSTANTÍ (SARPI VEÒLIA) advoca per l'establiment d'un sistema de bonificacions per aquelles empreses que eviten l'emissió de GEH.

Es defensa la no subjecció a l'impost de l'activitat d'incineració perquè aquesta no utilitza combustibles fòssils, sinó només residus. És a dir, no existeix una possibilitat de canviar combustibles fòssils per energies renovables.

Al seu torn, es destaca el paper que juga la incineració en l'eliminació (o reducció) de residus perillosos, ja que gràcies a aquesta activitat es disminueix l'impacte directe en la salut de les persones i en el medi ambient. El procés d'eliminació produeix energia que es recupera en forma d'electricitat i, per això, la instal·lació es autosuficient i evita l'emissió de diòxid de carboni per la demanda d'energia externa.

D'altra banda, altres participants com ANCADE, FEDEQUIM i ESSITY SPAIN, entre altres, consideren que no cal l'aplicació d'un sistema de bonificacions ni d'exempcions perquè defensen, únicament, la no aplicació d'un nou impost que gravi les emissions de gasos amb efecte hivernacle, atesa l'existència d'altres mecanismes que els graven, com és el RCDE-UE.

- Segon.

A la consulta pública prèvia s'informa que la disposició final onzena de la Llei 16/2017, estableix que la quota se situaria en un valor inicial d'uns 10 €/tCO₂eq per posteriorment augmentar-la fins assolir un valor d'uns 30 €/tCO₂eq en el 2025. En el moment d'aprovació de la Llei 16/2017, el preu de la tona de CO₂eq dins el RCDE-UE se situava lleugerament per sobre dels 5 €. Actualment se situa entre els 55 i 60 €/tCO₂eq. En relació amb aquesta informació, es vol saber com creu la ciutadania que s'ha de tenir en compte aquest fet en el disseny de l'impost.

La majoria dels participants ha fet constar que l'actual preu de la tona de CO₂eq dins del RCDE-UE se situa, de mitjana, al voltant dels 90 €. En aquest punt, es destaca un potencial augment del preu en els propers anys, atesa la possible modificació de la normativa europea que regula el RCDE-UE. Així doncs, es conclou que vist l'actual nivell

de preus del RCDE-UE, l'efecte complementari i dissuasiu de l'impost que es va establir a la Llei 16/2017 quedaria desvirtuat.

Tanmateix, la societat anònima unipersonal RDM PAPRINSA, la societat limitada unipersonal ESSITY SPAIN i l'Associación de Fabricantes de Cal (ANCADE) fan avinent una possible "solució intermèdia" que consistiria en dissenyar l'impost com un "complement fiscal" al RCDE-UE. És a dir, l'impost únicament s'activaria en cas que el preu dels drets d'emissió en el mercat se situés per sota del llindar de preus efectiu de carboni que pretengui assegurar l'impost. La societat RDM PAPRINSA considera que aquesta opció afavoreix que l'impost quedi més integrat amb el RCDE-UE.

No obstant això, i seguint amb l'aportació anterior, les societats RDM PAPRINSA i ESSITY SPAIN fan constar que en dret fiscal comparat existeixen figures impositives que responen a aquesta lògica, essent un exemple l'impost "*Carbon Price Floor*". Aquest impost es va establir al Regne Unit al 2013 amb l'objectiu de gravar les emissions produïdes en les instal·lacions de generació elèctrica. Ara bé, l'impost va quedar desnaturalitzat al 2016 per la previsió d'un límit màxim del preu de la tona de CO₂eq (18 €) a la quantitat del complement fiscal i per la congelació d'aquest límit màxim per raons específiques del sector elèctric.

- Tercer.

En relació amb la regulació de la base imposable de l'impost, es pregunta a la ciutadania sobre els aspectes que cal tenir en compte per a establir les metodologies de càlcul, atès que aquella es determinarà per les emissions directes de gasos amb efecte hivernacle (comptabilitzades com a CO₂eq) produïdes per l'activitat i derivades del consum de combustibles fòssils de llur procés productiu i de la gestió de les dejeccions ramaderes dutes a terme dins l'explotació, si s'escau. En resposta a aquesta tercera qüestió, s'han efectuat les aportacions següents:

La societat Tradebe indica, d'una banda, que la no disposició d'un mètode de càlcul homologat i validat per part d'una entitat acreditada esdevindrà un problema als efectes de contrastar resultats. D'altra banda, disposa que l'establiment d'un preu fix de CO₂eq no assegura una disminució de les emissions conegudes i ho contraposa amb el sistema "cap-and-trade", el qual consisteix, segons aporta Tradebe, en l'atorgament d'un període d'emissions gratuïtes amb el corresponent plantejament a les empreses d'un full de ruta per reduir emissions dins d'un mercat on el preu del CO₂eq el fixa la llei de l'oferta i la demanda i, al seu torn, les emissions totals estan controlades. Ara bé, es diu que un sistema de taxa planteja un cost addicional per a les empreses.

La societat Tradebe també defensa la compensació d'emissions generades per aquelles empreses el procés productiu de les quals eviti emissions de CO₂. És a dir, aquelles instal·lacions que malgrat produir emissions de CO₂ eviten produir-ne més, haurien de poder compensar emissions o poder gaudir de beneficis fiscals per aquest "estalvi".

L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre disposa, quant al sector porcí, que malgrat l'existència de la metodologia de càlcul de l'Observatori de Canvi Climàtic, no existeix una font oficial i fidedigna que estableixi els paràmetres de producció de biogàs d'una granja porcina i l'equivalència en tones de CO₂. En conseqüència, afirma que no es disposa d'una font estandarditzada i real vàlida per a l'elaboració d'un càlcul fiable.

La FIAB creu necessari tenir present la metodologia oficial establerta a Europa per al càlcul de les emissions i els factors de l'inventari nacional de gasos amb efecte hivernacle. En aquest sentit també es manifesta Ciment Català.

- Quart.

Quant a la definició del tipus impositiu de l'impost, la disposició onzena de la Llei 16/2017, estableix que, en el cas de les instal·lacions subjectes al mercat de comerç de drets d'emissió de la UE, caldrà tenir en compte els costos fixos derivats del seguiment, la notificació i la verificació (MRV, en les seves sigles en anglès). En relació amb aquesta qüestió, es vol saber com creu la ciutadania que s'han de calcular aquests costos i que, en aquest sentit, s'adjuntin estudis i informes que donin suport a les propostes. Les aportacions han estat les següents:

La FIAB advoca per calcular els costos MRV d'acord amb la metodologia europea per al seguiment i verificació dels GEH. En aquest punt, cita els Reglaments d'Execució (UE) 2020/2084, 2020/2085 i 2018/2066, la Decisió (UE) 2020/2166 i la Directiva 2003/87/CE.

Ciment Català exposa que caldria tenir en compte tots els costos aplicats als sectors o a les instal·lacions que resultin subjectes al nou impost. Quant als estudis i informes que donen suport a la seva proposta, es fa avinent que el preu de les emissions de CO₂eq és un bon indicador que aproxima els costos de les emissions, els quals, a la pràctica, s'haurien d'augmentar pels sistemes de mesura, càlcul, seguiment, comunicació i avaluació corresponents.

L'associació COGEN España estableix que els costos MRV no són significatius en relació amb l'adquisició dels drets d'emissió, sobretot en instal·lacions "calor-intensives".

SARPI Constantí (SARPI VEÒLIA) exposa que les "regles de seguiment, notificació i verificació de les emissions de la UE" no són aplicables al sector de la incineració de residus perillosos. La Comissió Europea mitjançant l'avaluació d'impacte del 2008 (que modificà la Directiva 2003/87/CE per millorar i ampliar el sistema de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte hivernacle de la UE) va establir que el sector de la incineració de residus no es considerava inclòs en el RCDE-UE perquè ja es cobreix amb la Directiva d'incineració de residus i amb la Directiva de Prevenció i Control Integrat de la Contaminació (IPPC) i perquè, possiblement, la determinació dels costos MRV sigui complexa atesa l'alta variabilitat de la composició del flux de residus.

Finalment, l'associació Hispalyt diferencia la tipologia d'emissions en el sector de fabricació de maons i teules: emissions de procés (procedents de la descarbonització de la matèria primera (argila) utilitzada en el procés de fabricació. Aquestes són intrínseques al procés productiu i no es poden reduir ni eliminar. Representen el 30 % de les emissions totals del sector), emissions de cogeneració (representen el 10 % de les emissions totals) i emissions de combustió (representen el 60 % de les emissions totals).

- Cinquè.

Seguint amb la qüestió relativa a la definició del tipus impositiu, també es pregunta com es creu que s'han de considerar les càrregues fiscals directes i indirectes que incideixen en el preu total de les emissions de CO₂eq (amb la possibilitat d'adjuntar els estudis i informes que donin suport a les idees proposades). Les aportacions han estat les següents:

La societat anònima ALIER fa avinent que els costos indirectes que l'organització satisfà mitjançant el cost del carboni incorporat implícitament al preu de l'electricitat (emissions indirectes) suposen un impacte econòmic, malgrat que les emissions ocasionades per la generació elèctrica queden íntegrament subjectes al mecanisme de subhasta.

També al·leguen l'existència d'altres impostos energètics i mediambientals (impostos especials de fabricació, harmonitzats per la UE mitjançant les Directives 2008/118 i la 2003/96) que graven les emissions que provenen del consum de combustibles (gas natural) per generar calor i electricitat per al procés de fabricació. I pel que fa a les emissions directes, fa avinent que aquestes estan subjectes a costos fiscals significatius que repercuteixen en l'elevat preu de l'electricitat, atesa la diversitat d'impostos que graven les activitats de generació i comercialització elèctrica (impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica, impostos nuclears, cànon hidroelèctric, impost especial sobre l'electricitat, etc.).

L'associació COGEN España exposa que s'haurien de tenir en compte els costos actuals dels dret d'emissió del RCDE-UE i no establir un impost addicional si aquell se situa per sobre d'un determinat llindar. Aquesta opinió es compartida amb Ciment Català (FIAB, Naturgy i la societat ALIER, entre d'altres) qui defensa un règim d'exempció per aquells sectors que resten subjectes al RCDE-UE i, en particular, per als que pateixen un risc de fuga de carboni.

- Sisè.

Per acabar amb la qüestió relativa a la definició del tipus impositiu, la consulta pública prèvia exposa que la disposició onzena de la Llei 16/2017, estableix que aquell tindrà caràcter progressiu en funció del volum de les emissions i que augmenta en el temps (biennalment). D'acord amb aquesta regulació, es vol saber com creu la ciutadania que

cal articular el caràcter progressiu de l'impost i quins haurien de ser els criteris a seguir per a determinar l'increment al llarg del temps. Les aportacions han estat les següents:

D'una banda, la FIAB considera que no és adient establir el caràcter progressiu de l'impost, atès que el que és rellevant és l'eficiència de les indústries amb independència del volum d'emissions. Opta perquè es bonifiqui l'eficàcia en un punt. L'associació COGEN España assumeix també la posició relativa al no establiment d'un nou impost progressiu, atesa l'existència del RCDE-UE.

D'altra banda, Ciment Català exposa que el caràcter progressiu de l'impost ja està establert en el preu de la tona de CO₂eq dins el RCDE-UE, per la qual cosa advoca perquè els sectors inclosos en aquest règim restin exempts de tributació en el nou impost.

- Setè.

En relació amb la qüestió relativa a quin impacte pot ocasionar l'impost sobre l'activitat o el sector econòmic a què es dediquen els participants i, sobre el conjunt de l'economia de Catalunya, s'han efectuat tot un seguit d'aportacions.

Un primer grup d'aportacions tracta sobre l'impacte general que l'aplicació de l'impost pot tenir en l'economia catalana. Les més destacades són les següents:

- La pèrdua de competitivitat en relació amb la innovació, la inversió industrial i la creació de llocs de treball, etc., respecte d'altres empreses situades en altres comunitats autònomes on no existeix aquesta càrrega impositiva. Aquesta pèrdua de competitivitat també s'ocasionaria, segons diuen, pel trasllat del cost de l'impost al preu final de venda del producte o servei ofert per les empreses situades a Catalunya (subjectes passius de l'impost). Aquest darrer supòsit també pot suposar l'augment d'importacions de productes utilitzats en el procés de producció des d'altres comunitats autònomes en comptes d'adquirir els fabricats per les empreses catalanes.
- El "risc d'una fuga de carboni", la qual cosa suposa que no s'aconsegueixi una eliminació dels gasos amb efecte hivernacle, sinó que es desplaci a un altre indret del país. En aquest punt, la majoria dels participants al·leguen que l'establiment de l'impost (com a mesura local) no dona solució a un problema global com són les emissions de gasos amb efecte hivernacle.

Al seu torn, el fenomen de la deslocalització comportaria un augment del transport de béns materials necessaris per al procés productiu des d'altres empreses situades fora del territori català, per la qual cosa es generarien emissions de CO₂ addicionals.

- L'establiment del nou impost faria augmentar la possibilitat que les noves inversions industrials se situïn en altres països de la Unió Europea o en altres comunitats autònomes d'arreu del país.

Un segon grup d'aportacions tracta sobre l'impacte de l'impost en les diferents activitats i sectors econòmics dels participants.

- Pel que fa a l'activitat d'incineració de residus, SARPI Constantí (SARPI VEÒLIA) diu que el trasllat del cost de l'impost al productor pot ocasionar que aquest porti els residus a tractaments inadequats i perillosos per al medi ambient.
- Quant al sector siderúrgic, la CELSA informa que s'estan implementant plans d'adaptació per a combatre el canvi climàtic i definint línies de treball per a una transició energètica que redueixi les emissions de GEH, de manera que l'establiment d'aquest impost reduirà la capacitat d'inversió en la descarbonització de la indústria siderúrgica catalana. En aquest sentit, demana que s'introdueixin mesures de foment per a la inversió en la producció, en vectors energètics i en productes de baixa petjada climàtica.
- L'associació catalana de Responsables de Medi Ambient de la Indústria d'Alimentació i Begudes (ENVICAB), quant al sector alimentari i de begudes, comparteix moltes de les aportacions generals establertes en el primer grup.
- ENDESA indica que l'impost pot comportar un increment de les emissions de GEH com a conseqüència d'allunyar la producció dels centres de consum d'electricitat. Es diu que una major distància de transport suposarà pèrdues més elevades, la qual cosa incrementarà la factura dels clients, la necessitat de generació i, en conseqüència, les emissions de GEH.
- Naturgy informa que l'impost ocasionarà una pèrdua de competitivitat de les centrals de cycle combinat ubicades a Catalunya respecte de les ubicades en la resta del territori espanyol, de manera que es reduiran les seves hores de funcionament i seran absorbides per la resta de cycles combinats, ítem que comportarà, al seu torn, una menor recaptació de l'impost en relació amb la prevista i un risc per a la sostenibilitat d'aquestes centrals perquè poden tancar temporalment per no poder cobrir costos.
- Ciment Català destaca la necessitat d'obtenir un transport addicional de béns materials i la pèrdua de teixit econòmic i de llocs de treball.
- En relació amb la cogeneració, l'associació COGEN España exposa que la cogeneració a més de generar energia distribuïda estable i fiable, comporta un estalvi d'energia primària superior al 10 %. Tanmateix, es diu que per a un industrial la cogeneració suposa un increment del consum de gas respecte de la generació de calor mitjançant cremadors, per la qual cosa els costos en drets

d'emissió del RCDE-UE s'incrementen. Si s'estableix l'impost es poden arribar a paraitzar les plantes de cogeneració actuals i evitar la creació de noves, supòsit que contradiu el principi "energy efficiency first (EEF)".

- Quant al sector porcí, l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre disposa que si l'impost gravés les plantes de cogeneració i les granges es posaria en risc la viabilitat econòmica del sector. Uns altres efectes que l'impost podria ocasionar serien l'encariment dels productes de primera necessitat i un greuge en l'economia agroalimentària. Aquesta darrera opinió és compartida amb ENVICAB.
- Finalment, i pel que fa al sector químic, la Federació Empresarial Catalana del Sector Químic fa avinent que aquest és el tercer sector manufacturer de Catalunya, el qual representa el 43,3 % de la facturació total del sector a Espanya, a més d'èsser el primer sector de l'economia catalana segons VAB industrial. El clúster químic de Tarragona és el més important de la zona del Mediterrani (format per trenta-tres multinacionals amb un valor de vint milions d'euros en actius de producció) el qual representa entre un 25- 40 % del total de la producció química i de plàstics d'Espanya. Ara bé, es diu que el gruix del sector el formen petites i mitjanes empreses i, per tant, l'aplicació de l'impost els pot suposar un greuge comparatiu en relació amb la resta de les empreses del sector (estatals i europees). La pèrdua de competitivitat comportaria una baixada en els incentius per a les inversions, la deslocalització i pèrdua de llocs de treball.

Finalment, es demana a la ciutadania que faci avinent si considera que existeix alguna incompatibilitat o solapament amb d'altres instruments fiscals o de mercat actualment vigents o que s'hagin implementar en breu. En resposta a aquesta qüestió s'han efectuat tot un seguit d'aportacions generals i específiques de les activitats i sectors econòmics potencialment afectats.

La majoria de participants conflueixen en la opinió que el nou impost se solapa amb el RCDE-UE el qual, segons fan constar, serà objecte de modificació pròximament. En conseqüència, es demana que la regulació (i l'aplicació) d'aquest nou impost s'aturi per tal d'evitar qualsevol incoherència amb la nova regulació que la Unió Europea vol establir en el marc del programa *Fit for 55*.

En aquest punt, l'associació COGEN España destaca que si el nou impost grava les emissions de GEH gratuïtes en el RCDE-UE, aquest esdevindria contradictori amb dit règim. En canvi, si es graven emissions addicionals a l'assignació de drets gratuïts s'estaria ocasionant un supòsit de doble imposició. Aquesta opinió és compartida amb Ciment Català.

Exposen alguns participants que es pretén reformar el sistema tributari estatal amb l'objectiu de modernitzar-lo i adaptar-lo a la realitat del segle XXI i, més concretament, per fer front als reptes derivats de la transició ecològica. Es fa constar que probablement aquesta reforma vagi acompanyada d'una modificació del sistema de finançament autonòmic.

També es destaca l'alt preu de l'electricitat que a hores d'ara s'està assumint per part de les empreses.

Quant a les activitats d'incineració, SARPI Constantí (SARPI VEÒLIA) fa avinent que, possiblement, al 2023 s'estableixi un impost estatal que gravi les activitats d'incineració de residus (tal i com s'extreu del projecte de llei de residus i sòls contaminants per a una economia circular). En conseqüència, l'establiment d'un nou impost que gravi les emissions de GEH pot ocasionar una doble tributació per l'exercici d'aquesta activitat.

Naturgy destaca, entre altres, l'impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica, establert per la Llei 5/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica i l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, aprovat per la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, com a mesures fiscals que se solapen amb el nou impost.

D'altra part, la mateixa empresa fa avinent que a nivell estatal s'està desenvolupant un altre mecanisme d'abast simultani: el projecte de llei del fons nacional per a la sostenibilitat del sistema elèctric.

Endesa, per la seva part, fa constar l'existència de l'impost sobre l'emissió de gasos a l'atmosfera en la comunitat autònoma d'Andalusia que, no obstant, declara no subjectes les emissions de CO₂ provinents de la combustió de biomassa, biocarburant o biocombustible, així com les realitzades des de les instal·lacions subjectes al règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte hivernacle que constitueixin emissions en excés respecte de les assignacions individuals, atesa la normativa reguladora, tret l'excés que suposi l'incompliment de l'obligació d'entregar drets d'emissió conforme aquesta normativa. (Article 24 de la Llei 18/2003, de 29 de desembre).

S'exposa també que la comunitat autònoma d'Aragó regula a l'article 16 del text refós de la legislació sobre els impostos mediambientals de la comunitat autònoma d'Aragó, aprovat pel Decret legislatiu 1/2007, un supòsit de no subjecció en l'impost sobre el dany mediambiental causat per l'emissió de contaminants a l'atmosfera per aquelles emissions de CO₂ que es realitzen des d'instal·lacions subjectes al règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte hivernacle que constitueixin emissions en excés respecte de les assignacions individuals, atesa la seva normativa reguladora, tret de l'excés que suposi l'incompliment de l'obligació d'entregar drets d'emissió conforme dita normativa.

Endesa destaca, d'altra banda, que l'impost establert al Regne Unit al 2013 (*Carbon Price Support*) va aconseguir un benefici ambiental, però alhora va ocasionar un desplaçament del carbó del mix de generació.

L'associació ANCADE destaca el solapament de l'impost amb la càrrega tributària associada a altres impostos energètics i mediambientals (impostos especials que graven els hidrocarburs emprats com a combustible, els diferents impostos establerts per la Llei 5/2012, etc.).

Finalment, Tradebe considera que resulta incompatible l'atorgament d'ajuts per part de la Unió Europea per a la descarbonització i que, al seu torn, s'estableixin mesures que dificultin l'adopció d'aquestes inversions perquè s'incrementen els costos.

Tradebe al·lega l'existència d'una doble imposició amb l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica (IEDC) per aquelles emissions de CO₂ derivades del consum de combustible d'aquesta tipologia de vehicles.

Valoració

De les aportacions efectuades per les associacions i empreses referides anteriorment, es destaquen els elements següents, que requeriran d'un estudi i anàlisi en profunditat a l'hora de configurar els elements del tribut:

- En primer lloc, caldrà tenir en compte quina incidència – en termes de càrrega econòmica- tenen els drets d'emissió de CO₂- el preu/tona dels quals, certament, s'ha situat, des del 2021, en un llindar de preus elevat.
- D'altra banda, també resulta evident la necessitat d'establir un mètode de determinació de la base imposable que doni seguretat jurídica al contribuent. A més, caldrà també avaluar l'especificitat de les activitats i el tipus d'emissions que quedarien gravades.
- Quant al règim de bonificacions o altres beneficis fiscals que poguessin establir-se, cal assenyalar que aquests són un element definidor de tot impost extra fiscal, que allò que pretén és canviar conductes i incentivar aquelles actuacions i mesures que són més respectuoses amb el medi ambient.
- Finalment, també hi ha dues circumstàncies que s'han posat de relleu i que no es poden obviar: el potencial risc de fuga de carboni i la incidència de l'impost en el nivell de competitivitat dels sectors econòmics afectats.